

Kl. 14.40

Samarbejdet er også væsentligt af hensyn til den politiske stabilitet i Algeriet og Nordafrika i det hele taget. Det er bestemt i EU's og Danmarks interesse at indgå sådanne forpligtende samarbejder med disse lande, så Kristendemokraterne kan varmt tilslutte sig dette forslag.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg takker også her for den brede tilslutning i Folketinget.

Det er vigtigt med disse aftaler, for de er jo med til at forbedre økonomien i landene, som fru Elisabeth Arnold var inde på, og det er ikke sådan, som hr. Keld Albrechtsen antyder, at vi ved at sørge for, at deres økonomi bliver forbedret, svækker demokratiet, fordi vi øger militærets magt. Ud fra den filosofi skulle man jo sige: Fattig gør fri og demokratisk, så hold dem bare i fattigdom, så skal de nok blive demokrater. Men jeg må gå ud fra, at jeg har misforstået hr. Keld Albrechtsen, for det er noget sludder.

Vi plejer at regne med, at ved at skabe økonomisk udvikling i et land får man også skabt den middelklasse, hvoraf demokratiet traditionelt udspringer. Det vil sige, at associeringsaftalerne er med til at fremme demokratiudviklingen netop ved at fremme økonomien. Det sker ikke helt automatisk, men der sker dog f.eks. det, som SF var inde på, at man kommer tættere på frihandel, end det ellers ville have været tilfældet, så jeg synes, det er meget væsentligt med disse associeringsaftaler, disse partnerskaber for reform og udvikling, som Danmark lancerede i foråret. Jeg var selv i Algeriet, og drøftelserne med Algeriets præsident og udenrigsminister havde jo også det præcise formål at skabe reform og udvikling, så det vil sige, at både demokrati, økonomi og menneskerettighedsspørgsmålet er med i billedet.

Med hensyn til menneskerettighedsspørgsmålet er det klart, at der er problemer med, at der ikke er gjort rede for et stort antal personer, der forsvandt i årene 1993-2000. Amnesty International regner med, at der er ca. 4.000, der ikke er gjort rede for. Myndighederne har gjort noget for at opklare de forsvundnes skæbne, men der er ikke gjort nok.

Man må også sige, at retssystemet i Algeriet heller ikke fungerer godt nok, f.eks. er uddannelsen af dommere for dårlig. Det er noget af det, vi kan hjælpe med i forbindelse med asso-

cieringsaftalen, hvor der er et samarbejde om menneskerettigheder og naturligvis også om udviklingen af et retssamfund, som vi jo også gør på bilateral basis.

Men når det er sagt, siger Amnesty International også, at situationen trods alt er mærkbart forbedret siden 1999. Delegationer fra en masse parlamenter, også Europa-Parlamentet, har besøgt Algeriet for at forhøre sig om menneskerettighedssituationen, og jeg har altså også selv gjort det i foråret. Der er ikke tale om, at landet er et militærdiktatur, som en ordfører fik sagt. Den folkevalgte præsident Bouteflika har siddet siden 1999, så jeg tror, Algeriet er et af de lande, hvor det virkelig kommer til at spille en rolle, at man får skabt en demokratisk økonomisk udvikling i et samspil, som vi kan være med til at præge.

Det er rigtigt, som både SF og Det Radikale Venstre har været inde på, at det jo er godt nok med disse associeringsaftaler, hvor man kan få lov til at tale om menneskerettigheder, men spørgsmålet er, om det får nogen konsekvenser, når de bliver krænkede. Igen har vi det princip, at man skal bevæge sig fremad. Vi kan ikke forvente, at vi øjeblikkelig får den bedste af alle verdener, men man skal bevæge sig fremad, og bevæger man sig den modsatte vej, skal det have konsekvenser ligesom i vores bistandspolitik. Det er jeg enig i.

Jeg kan oplyse, at Udenrigsministerrådet fremkommer meget snart med en handlingsplan for menneskerettigheder i forbindelse med tackling af menneskerettighedssituationen i de enkelte lande, vi har samarbejde med, og den kommer vi selvfølgelig til at drøfte nærmere, ikke mindst i Europaudvalget. Man bliver mere konkret og skærer ikke alle over én kam, men spørger, hvad der skal gøres i forbindelse med det land og det land og det land. Det er med basis i associeringsaftalerne, man kan gøre det, for ellers havde man jo ikke noget fodfæste for at gøre det.

Jeg synes, det er glædeligt, at der er den positive indstilling her i Folketinget. Vi har brug for hinanden på tværs af Middelhavet, og det er også det, vi markerer med disse associeringsaftaler.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.